

ราชวิทยาลัย จุฬาภรณ์

ข้อบังคับราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงเกียรติคุณของราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ สร้างความมีวินัยความรักความสามัคคี ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการมีมารยาทที่ดี ส่งเสริมนักศึกษาให้มีคุณธรรมและจริยธรรม และใช้เป็นกรอบและแนวทางในการใช้เสรีภาพส่วนบุคคลในสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาพัฒนาตนเองและพ้นจากอุปสรรคต่อการเรียนในสังคมมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และมติที่ประชุมสภाराชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงให้ออกข้อบังคับราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาความในข้อบังคับระเบียบคำสั่งหรือประกาศอื่นใดที่มีกล่าวไว้ในข้อบังคับนี้แล้วหรือที่ขัดหรือแย้งกับความในข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ราชวิทยาลัย” หมายความว่า ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

“เลขาธิการราชวิทยาลัย” หมายความว่า เลขาธิการราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานของราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ตามมาตรา ๘ (๒) (๓) แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้หมายความรวมถึง ส่วนงานที่ราชวิทยาลัยตั้งขึ้น ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วนงานและได้รับอนุมัติจากสภाराชวิทยาลัยให้ดำเนินการเพื่อจัดการศึกษา

“หัวหน้าส่วนงาน” หมายความว่า หัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงส่วนงานที่จัดตั้งใหม่โดยมติสภाराชวิทยาลัย ที่มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน

“คณะดี” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ส่วนงาน หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าหน่วยงาน ซึ่งมีภารกิจจัดการเรียนการสอน ที่จัดตั้งขึ้นโดยสภाराชวิทยาลัย

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาของส่วนงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ที่ดำเนินการจัดการศึกษา

ข้อ ๕ ให้หัวหน้าส่วนงานของแต่ละส่วนงานรักษาการตามข้อบังคับนี้ กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้มีอำนาจวินิจฉัย ตีความและสั่งการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๑

วินัยและโทษทางวินัย

ส่วนที่ ๑ วินัย

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศของส่วนงานและต้องรักษาวินัยที่กำหนดไว้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องรักษาความสามัคคีระหว่างกัน ต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชน เป็นพลเมืองที่ดี ไม่กระทำการใดๆ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ราชวิทยาลัย เช่น การก่อเหตุทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย การดูหมิ่นเหยียดหยาม โดยต้องรักษาไว้ซึ่งความเรียบร้อยและเกียรติภูมิของราชวิทยาลัย

ข้อ ๘ นักศึกษาจะต้องดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ไม่แสดงตนหรือกระทำการใดๆ ซึ่งเป็น การวางตนเป็นอกิสต์ชนและทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนหรือเสียหาย

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องเชื่อฟังและแสดงความเคารพต่อคณาจารย์ของราชวิทยาลัย และต้องปฏิบัติตาม คำสั่งหรือคำตักเตือนของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ ถูกต้องตามข้อบังคับ และ ประกาศของราชวิทยาลัย ในกรณีที่เข้าชั้นเรียน เข้าห้องสอบ หรือติดต่อส่วนงานภายในราชวิทยาลัย นักศึกษา ต้อง แขนว/แสดง/ติดบัตรประจำตัวนักศึกษา เพื่อให้อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของราชวิทยาลัยตรวจสอบได้

ข้อ ๑๑ นักศึกษาผู้ใดไม่ถือปฏิบัติตามข้อ ๖ ถึง ข้อ ๑๐ ดังกล่าวข้างต้นหรือกระทำการหรือมีพฤติกรรม ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

(๑) ประพฤติผิดศีลธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ

(๒) ประพฤติตนหมกมุ่นในอบายมุข การพนัน การเที่ยวเตร่สถานบริการกลางคืนเป็นอาจิน หรือมีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๓) ดื่มสุรา หรือของมึนเมา หรือเสพสารเสพติดทุกชนิดภายในราชวิทยาลัย

(๔) ก่อความขัดแย้ง สนับสนุน หรือเป็นผู้ยุยงส่งเสริมให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในบริเวณ ราชวิทยาลัย ในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ

(๕) กระทำการใดๆ อันเป็นเหตุให้ทรัพย์สิน ประโยชน์และความเป็นปกติสุขของส่วนรวม หรือของราชวิทยาลัย ได้รับความเสียหาย

(๖) ต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้ กระทำโดยประมาท

(๗) กระทำการที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทบต่อความสงบเรียบร้อยภายในราช วิทยาลัย หรือก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงเกียรติคุณของราชวิทยาลัย เช่น

ก. การครอบครองหรือพกพาอาวุธร้ายแรงโดยสภาพเช่น ดาบ ปืน อาวุธ ที่ใช้ในราชการสงคราม และวัตถุระเบิด

ข. การบุกรุกเข้าไปในพื้นที่ซึ่งไม่ได้เปิดใช้เป็นพื้นที่สาธารณะของมหาวิทยาลัยหรือเข้าไปในที่พักอาศัย หรือเข้าไปในที่รโหฐานอันเป็นการรบกวนความเป็นอยู่โดยปกติสุขของผู้อื่น

ค. กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น การลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ การฉ้อโกง การยักยอกทรัพย์ และการทำให้เสียทรัพย์สิน

ง. การปลอมแปลงเอกสาร และหรือการใช้เอกสารปลอมเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น

จ. จำหน่ายหรือครอบครองสารเสพติดทุกชนิด เพื่อเสพหรือจำหน่าย

(๘) ประพฤติตนในลักษณะที่เป็นปฏิปักษ์ต่อเกียรติศักดิ์ของความเป็นนักศึกษา หรือเป็นปฏิปักษ์ต่อการศึกษา เช่น

ก. ทุจริต หรือกระทำการใดซึ่งเป็นการทุจริตในการสอบ รวมถึงต้องไม่กระทำการอื่น ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยและผู้อื่น

ข. กระทำการปลอมลายชื่อผู้อื่นปลอมแปลงเอกสารหรือแก้ไขข้อความในเอกสารที่แท้จริง หรือใช้เอกสารเช่นว่านั้นเป็นหลักฐานต่อมหาวิทยาลัย หรือผู้อื่นที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยหรือผู้อื่น

ข้อ ๑๒ การกระทำความผิดทางวินัยในข้อ ๑๑ (๗) ถึง (๘) ให้ถือเป็นการกระทำความผิดวินัยร้ายแรง การกระทำความผิดทางวินัยในข้อ ๑๑ (๑) ถึง (๖) กรณีเกิดผลเสียหายต่อชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย หรือความสงบเรียบร้อยของสังคมอย่างร้ายแรง ให้ถือเป็นการกระทำความผิดวินัยร้ายแรง

ส่วนที่ ๒

โทษทางวินัย

ข้อ ๑๓ โทษทางวินัยมี ๕ สถานคือ

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ภาคทัณฑ์

(๓) ภาคทัณฑ์และคุมความประพฤติเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตั้งแต่หนึ่งภาคการศึกษาถึงสองภาคการศึกษา

(๔) พักการศึกษามีกำหนดไม่เกินหนึ่งปีการศึกษาหรือระงับการเสนอชื่อให้สำเร็จการศึกษา

(๕) ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

เมื่อนักศึกษาถูกลงโทษทางวินัย มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้นักศึกษามารายงานตัว อบรม บำเพ็ญประโยชน์ หรือให้ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณะประโยชน์ควบคู่กับการลงโทษทางวินัยได้

ข้อ ๑๔ การลงโทษต้องลงโทษให้เหมาะสมกับกรณีความผิด หากกระทำความผิดวินัยที่ไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยร้ายแรงจะต้องได้รับโทษภาคทัณฑ์ตามความเหมาะสมแก่กรณีแห่งความผิด และมีเหตุอันควร

ปรานีจะงดโทษหรือลดโทษให้ก็ได้ เช่น ความผิดที่ไม่ร้ายแรงอาจงดโทษภาคทัณฑ์ให้เหลือเพียงว่ากล่าวตักเตือน เป็นต้น สำหรับความผิดวินัยร้ายแรงการพิจารณาลดโทษจะลดโทษสถานเบาว่า (๓) มีได้

ข้อ ๑๕ ในกรณีการกระทำความผิดวินัยที่ไม่ร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนงานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้สั่งลงโทษ ในกรณีการกระทำความผิดวินัยร้ายแรง ให้เลขาธิการราชวิทยาลัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้สั่งลงโทษ

หมวด ๒ การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๖ การดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๗ นักศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหา โดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิด หรือความปรากฏต่อหัวหน้าหน่วยงานว่านักศึกษาผู้ใดกระทำความผิด ให้หัวหน้าส่วนงาน แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน เว้นแต่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งในกรณีดังต่อไปนี้ จะไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) กระทำผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิด จนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักเท่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๒) กระทำความผิดวินัย และได้รับสารภาพหรือให้ถ้อยคำ เป็นหนังสือต่อหัวหน้าส่วนงานหรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อคณะกรรมการสอบสวน และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๗ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ กรรมการและเลขานุการ จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ดำเนินการสอบสวนโดยไม่ชักช้าให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีการสอบสวนดำเนินการไม่เสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอขอขยายเวลาการสอบสวนจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๑๙ คณะกรรมการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุข้อพยานหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและมีสิทธินำพยานหลักฐานต่างๆ ทั้งพยานบุคคลและพยานเอกสารมาเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๐ การกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนงานสั่งลงโทษให้ภาคทัณฑ์ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด แล้วรายงานให้ราชวิทยาลัยทราบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๑ การกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนงานรายงานกรณีที่เป็นสาเหตุและรายงานผลการสอบสวน (ถ้ามี) มายังเลขาธิการเพื่อพิจารณาโทษ และสั่งลงโทษ หรือให้พักการศึกษามีกำหนดไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา หรือระงับการเสนอชื่อให้สำเร็จการศึกษา หรือให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ข้อ ๒๒ การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดวินัยให้ทำเป็นหนังสือ และให้ผู้ส่งลงโทษแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์รวมทั้งระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ไว้ด้วย เมื่อได้ส่งลงโทษนักศึกษาผู้ใดแล้ว จะไม่เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และให้รับแจ้งต่อบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษาผู้นั้น อาจารย์ที่ปรึกษาและราชวิทยาลัย แล้วแต่กรณีเพื่อทราบ

หมวด ๓

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๓ นักศึกษาผู้ใดซึ่งถูกส่งลงโทษตามข้อบังคับนี้และไม่เห็นด้วยกับคำสั่งถูกลงโทษ นักศึกษาผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ ในระหว่างอุทธรณ์ให้นักศึกษายังคงได้รับโทษ

ข้อ ๒๔ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ผู้อุทธรณ์ทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของตนในหนังสือนั้นด้วย และให้ผู้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้นจะอุทธรณ์แทนคนอื่น หรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนตนไม่ได้

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ประสงค์จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนได้ส่วนบันทึกถ้อยคำ พยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้เป็นดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนงานหรือคณะกรรมการสอบสวนแล้วแต่กรณีที่จะอนุญาตให้ตรวจหรือคัด โดยให้คำนึงถึงเหตุผลและความจำเป็นเป็นกรณีๆ ไป

ข้อ ๒๖ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ประกอบด้วย คณาจารย์หรือผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย หรือจะแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยา ด้านพัฒนานักศึกษา ด้านกฎหมาย หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคนหรือมีความเชี่ยวชาญการให้คำปรึกษาแก่เด็กและเยาวชน ที่เห็นสมควรเป็นคณะกรรมการอุทธรณ์

ข้อ ๒๗ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันทำการนับจากวันทราบคำสั่งหรือควรทราบคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๒๘ ในการอุทธรณ์ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการโดยตรง และให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยและสั่งการให้เสร็จภายในสามสิบวัน นับจากวันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นก็อาจขยายเวลาได้แต่ไม่เกินหกสิบวันนับจากวันครบกำหนด ทั้งนี้จะต้องบันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า การสั่งลงโทษสมควรแก่ความผิด หรือเห็นว่าการสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นธรรม ให้เสนอขอความเห็นชอบจากเลขาธิการราชวิทยาลัยเพื่อสั่งยกอุทธรณ์หรือเพิ่มโทษ หรือลดโทษหรือยกโทษ แล้วแต่กรณี คำวินิจฉัยตามวรรคแรกให้ถือเป็นยุติและให้คณะกรรมการแจ้งคำ วินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ นิธิ มหานนท์)

เลขาธิการราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์